

Élő Víz

Ha te kérnéd őt, ő élő vizet adna neked. (Jn 4,10)

2019. március 10.
Nagyböjt 1. vasárnapja

Teremtés és megváltás

A Biblia első oldalain arról olvashatunk, hogy a világ rendezettség és a természet rendje mögött a természetfeletti erőt megsejtő, hívő ember hogyan gondolkodik a világ keletkezéséről.

Erről szól a teremtéstörténet, amit a szentírásstudósok szerint nem szó szerint kell értelmezni, hanem annak tanítását, mondani- valóját kell megértenünk. A teremtéstörténet szerint kezdetben, az idők kezdetén rendtelenség, rendezetlenség, összevisszaság uralkodott, vagyis káosz. A teremtés, amit Isten tevékenységének tulajdonítunk, rendet tesz a rendtelenségben, megszünteti a rendezetlenséget, így jön létre a rendezettség, vagyis a kozmosz. Mondhatjuk azt is, hogy Isten meghatározza a természet törvényeit, amelyek annak rendjét biztosítják és fenntartják. A hívő, a teremtő Istenben hívő ember így gondolkodik, de ne feledjük, hogy vannak, akik kétségbe vonják ezt az elképzelést és csupán a véletlennek tulajdonítják a természetben kialakult, a világban uralkodó rendet és törvényszerűséget.

Visszatérve a Teremtő tevékenységéhez, láthatjuk, hogy a teremtés rendjében különleges helye van az embernek, aki lakóhelyül, élettérként ezt a teremtett világot kapta Istentől. Az embernek mindig vigyázni kell arra, hogy ne gondolja magát nagyobbannak annál, aki megteremtette, s akinek az életét kö-

szönheti, nem feledheti, hogy teremtmény. Persze az első emberpár és azóta is minden ember szüntelenül azzal próbálkozik, hogy a teremtő Isten helyébe lépjen, átvegye életének és örök sorsának irányítását. Ezt a lázadást, engedetlenséget az első emberpár esetében, akit a Biblia Ádámnak és Évának nevez, bűnbeesésnek nevezzük, a többi ember, mindannyiunk esetében pedig bűnnek. Bűneinkkel tulajdonképpen tönkretesszük a teremtett világot, újra rendtelenséget csinálunk, és persze tönkretesszük azt a lelki kapcsolatot is, ami bennünket Istenhez fűz, aki teremtőnk és gondviselőnk, bűneinkkel megsértjük a vele való szeretetkapcsolatot.

Annak érdekében, hogy ez a szeretetkapcsolat újra helyreálljon, Isten elküldi az ő Fiát, a Megváltót, Jézus Krisztust, aki újjáteremti az embert, új rendet és új törvényt hoz az emberiségnek. A teremtés óta minden Megváltóra váró nemzedék újratanulja a teremtett világ rendjét és saját hivatását ebben a világban, a megváltó Jézus eljövetele után pedig a már megváltott nemzedékek tanulják újra ugyanezt. Az újjáteremtés kegyelmi rendje, a Krisztusban való újjászületés, amelyet a keresztség jelképez, megerősít minket abban, hogy Istenhez tartozunk, az ő teremtményei vagyunk, sőt olyan teremtményei, akik felé szeretettel fordul Isten, ezért mondhatjuk bátran, hogy az ő gyermekei vagyunk.

Légy irgalmas!

Egyházunk három dolgot ajánl számunkra a nagyböjt idejére: a böjtöt, az imádkozást és az alamizsnát, vagyis az adakozást.

A böjti időszak emlékeztet minket arra, hogy mindenünk, amit földi életünk során birtoklunk, Istentől kapott ajándék, amelyet meg kell osztanunk másokkal. Nem mondhatjuk önző módon mindenre, hogy az csak a mi boldogságunkat szolgálja, hanem javaink egy részével érdemes enyhítenünk a szegények nyomorán. És ez nem csupán lehetőség számunkra, hanem keresztény kötelességünk. Ha másért nem, legalább örök üdvösségünk érdekében tartsuk szemünk előtt azt, hogy a végső ítéleten Jézus életünk igazságos bírója, azt kéri majd tőlünk számon, hogy gyakoroltuk-e az irgalmasság cselekedeteit

A kísértés legyőzése

Urunk, Jézus Krisztus! Te földi életed során mindig felismerted a kísértést és visszautasítottad azt.

A legfontosabb pillanatban nem szálltál le a keresztről, hanem vállaltad a szenvedést és a halált a mi megváltásunkért. A kísértés a mi esetünkben is arra irányul, hogy eltávolodjunk Istentől, a tőle kapott küldetéstől, az ő szeretetétől, és szálljunk szembe az ő akaratával. A kísértés elutasítása azt jelenti, hogy kifejezzük szándékunkat: egyedül Istennek akarunk szolgálni, őt tartjuk életünk Urának, az ő akaratának szeretnénk mindenben engedelmessé válni. A kísértés legyőzése azt jelenti, hogy Isten útját, az üdvösség útját választjuk.

Nagyböjt 1.
vasárnapja
MTörv 26,4-10
Róm 10,8-13
Lk 4,1-13

Hétfő
Lev 19,1-2.11-18
Mt 25,31-46

Kedd
Iz 55,10-11
Mt 6,7-15

Szerda
Jón 3,1-10
Lk 11,29-32

Csütörtök
Esz 14,1.3-5.12-14
Mt 7,7-12

Csütörtök
Ez 18,21-28
Mt 5,20-26

Szombat
MTörv 26,16-19
Mt 5,43-48

Nagyböjt 2.
vasárnapja
Ter 15,5-12.17-18
Fil 3,17-4,1
Lk 9,28b-36